

Referenties

Rolnummer:	2015/VE/190
Repertoriumnummer:	2015/4044
Uitgesproken op:	22-12-2015
Kamer:	10bi

**Wij, FILIP,
Koning der Belgen,**

aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, doen te weten :

Wet v. 15 december 1980

1

Nr. van het arrest: 2015/4044
KI/Folio: 2295

**ARREST VAN HET HOF VAN BEROEP
TE BRUSSEL
KAMER VAN INBESCHULDIGINGSTELLING**

Gezien het voor eensluidend afschrift van het dossier van de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, inzake:

[REDACTED] geboren te Korbous op [REDACTED] 1993, van Tunesische nationaliteit, momenteel verblijvende in het gesloten centrum 127bis te Steenokkerzeel,

Appellant, die verschijnt, bijgestaan door Meester Z. Chihaoui, advocaat aan de balie van Brussel.

Daar de appellant de Nederlandse taal niet machtig is, stelt de Voorzitter aan, als tolk, de heer Henri Boghe, Wolvenstraat 37 te 3290 Diest, die de door de wet voorgeschreven eed : « *Ik zweer dat ik trouw het gezegde zal vertalen, dat moet worden overgebracht aan degenen die een verschillende taal spreken* » aflegt.

Gezien de beschikking van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg Leuven van vrijdag 4 december 2015, betekend op 4 december 2015, waarbij beslist werd bij toepassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de maatregel van vrijheidsberoving, genomen door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, te handhaven.

Gezien het hoger beroep door appellant, ingesteld op maandag 7 december 2015.

Gehoord het verslag gedaan aan de kamer van inbeschuldigingstelling op 21 december 2015 door mevrouw W. Vanvelthoven, substituut-procureur-generaal, en gelet op haar schriftelijke vordering van 15 december 2015, strekkende tot het ontvankelijk doch ongegrond verklaren van het hoger beroep.

2295

Gezien het ontvangstbewijs der oproepingsbrieven per faxberichten verzonden op 16 december 2015 aan appellant via de directeur van het gesloten centrum 127bis te Steenokkerzeel, aan zijn raadsman, evenals aan de Staatssecretaris voor Asiel, Migratie en Maatschappelijke Integratie of diens afgevaardigde, om te verschijnen op de zitting van 21 december 2015.

Tevens gehoord op de zitting van 21 december 2015:

- Meester Z. Chihaoui, advocaat aan de balie van Brussel, in zijn middelen van verdediging namens appellant. Hij legt conclusies en een stukkenbundel neer.
- Appellant die als laatste het woord krijgt.

* * * *

Het hoger beroep van appellant, regelmatig naar de vorm en ingesteld binnen de wettelijke termijn, is ontvankelijk.

Appellant heeft op 26 oktober 2015 het voorwerp uitgemaakt van een *"bevel om het grondgebied te verlaten en vasthouding met het oog op verwijdering"* op grond van de artikelen 7, eerste lid, 1°, 27 §§ 1 en 3, en 74/14, §3, 4° van de wet van 15 december 1980. Op 26 maart 2015 werd hem reeds een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Het verzoekschrift tot invrijheidstelling is gesteund op artikel 71 van de wet van 15 december 1980. De rechter die oordeelt over een maatregel van vrijheidsberoving, hierbij inbegrepen de omstandigheden waarin deze maatregel tot stand is gekomen, is krachtens art. 71 Vreemdelingenwet, niet de Raad van State maar de raadkamer van de bevoegde correctionele rechtbank (Raad van State nr. 105.304, 28 maart 2002, <http://www.raadvst-consetat.be/>).

Appellant stelt dat de detentiemaatregel onwettig is in het licht van de artikelen 5.1 f en 8 van het E.V.R.M. en de artikelen 15 en 22 van de Grondwet.

In de verklaring die hij aan zijn verzoekschrift heeft gevoegd, verklaart appellant dat de politie in zijn woonst is binnengekomen, dat hij nog te slapen lag en dat zij hem hebben meegenomen en handboeien hebben aangedaan. Zijn polsen waren open, hij was aan het bloeden, omdat zij te strak waren aangedaan.

In het administratief dossier zijn er weinig gegevens over de wijze waarop appellant gearresteerd werd. Uit het P.V. van de politie van Leuven van 26 oktober 2015 blijkt dat appellant om 6u10 aangetroffen werd. Uit het administratief verslag verzonden op 26 oktober 2015 blijkt dat hij verklaard heeft dat hij geen gevolg heeft gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten

2295³

gezien hij bij zijn vriendin wil blijven. Ook blijkt hieruit dat hij een lichte kwetsuur aan zijn hand had die door de politiediensten werd verzorgd, wat de verklaring van appellant dat hij aan zijn pols door de handboeien werd gekwetst, aannemelijk maakt. Noch het P.V. van de politie van 26 oktober 2015, noch het administratief dossier vermelden dat de politie zich enkel aangeboden heeft aan zijn woning zonder deze te moeten betreden. Het feit dat het blijkbaar zelf noodzakelijk was om appellant van zijn vrijheid te beroven door middel van handboeien, wijst op een weigering in zijn hoofde om vrijwillig het huis te verlaten wat het betreden van de woning vereiste.

Krachtens artikel 15 van de Grondwet is de woning onschendbaar.

De woning kan in principe niet zonder toestemming van de persoon die het genot ervan heeft, betreden worden behalve in de gevallen die de wet bepaalt en in de vorm die zij voorschrijft.

Het betreden van een woning om personen die illegaal in het land verblijven, administratief aan te houden, is niet bij wet voorzien.

Het wordt niet betwist dat geen gerechtelijke instantie machtiging heeft gegeven om de woning van appellant te betreden met het oog op zijn administratieve aanhouding.

Uit het P.V. van 26 oktober 2015 en het administratief verslag blijkt niet dat een toestemming tot het betreden van zijn woning aan appellant werd gevraagd en werd bekomen. Er bestaat geen schriftelijke toestemming. Geen enkel element van het dossier maakt het aannemelijk dat appellant zijn impliciete toestemming om zijn woning te betreden aan de politie heeft verleend.

Bij gebrek aan enige machtiging en bij ontstentenis aan een duidelijk impliciete of uitdrukkelijke toestemming vormen de woonstbetreding en de vasthouding die daarop volgde, bijgevolg een fundamentele en ernstige schending van artikel 8 E.V.R.M. en artikel 15 van de Grondwet die enkel kan hersteld worden door appellant in vrijheid te stellen.

Bijgevolg is het beroep gegrond.

Gezien de artikelen:

7, 27, 71, 72 en 74 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
30 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis;
11 tot 13, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.
644 van het Wetboek van Strafvordering.

2295⁴

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

KAMER VAN INBESCHULDIGINGSTELLING,

Rechtsprekend bij verstek ten opzichte van de Staatssecretaris voor Asiel, Migratie en Maatschappelijke Integratie of diens afgevaardigde, en na tegenspraak voor het overige.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Doet de bestreden beschikking teniet.

Zegt dat appellant onmiddellijk in vrijheid zal worden gesteld.

Laat de kosten ten laste van de Belgische Staat.

De rechtspleging is verlopen met gesloten deuren.

Op de zitting werd uitsluitend de Nederlandse taal gebruikt behalve voor wat betreft het vertaalde gedeelte.

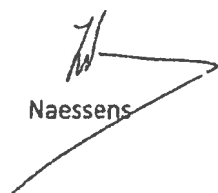
5
9995

Gedaan te Brussel, op 22 december 2015.

Mevrouw Diercxsens,
De heer Van Lierde,
Mevrouw Van Ex,
Mevrouw Naessens,

Voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Griffier,

(goedkeurend de doorhaling van /lijnen en /woorden)

Naessens

Van Ex

Van Lierde

Diercxsens